

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Παρασκευὴν, 20^{ήν} Μαΐου / 2^{αν} Ἰουνίου 2023, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου μέ μετὰθεσιν ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ὡς ἰσαπόστολον, διότι μέ τό διάταγμα τῶν Μεδιολάνων τοῦ ἔτους 312 μ.Χ. ἀνεγνώρισε τὸν Χριστιανισμόν ὡς ἐλευθέραν θρησκείαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, καὶ ἐπέτρεψε τὴν ἀνέγερσιν Ναῶν διὰ τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ διὰ Χριστοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ Αὐτοῦ. Τιμᾷ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἀγίαν Ἑλένην κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, διότι, ἐπομένη τῷ υἱῷ αὐτῆς βασιλεῖ, ἦλθεν εἰς τοὺς Ἀγίους Τόπους καὶ ἀνήγειρε τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τοῦ Ἀγίου Τάφου καὶ τό Μαρτύριον ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τὴν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ καὶ ἄλλας ἑκκλησίας εἰς διαφόρους τόπους τῆς ἐνσάρκου ἐπιδημίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἐώρτασεν τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διὰ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος εἰς τὸν ἐν αὐτῇ κεντρικόν μοναστηριακόν Ἱερόν Ναὸν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, προστατῶν αὐτῆς.

Ἡ ἐορτὴ ἐωρτάσθη ἀφ' ἐσπέρας δι' Ἑσπερινοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συνιερουργούντων τοῦ Τυπικάρη τοῦ Ναοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου, τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ Ἐξάρχου τῶν Ἀθηνῶν Ἀρχιμανδρίτου π. Ραφαήλ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ Ἀρχιμανδριτῶν π. Στεφάνου καὶ π. Ἀμφιλοχίου, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἐπιφανίου, π. Κλαυδίου, π. Μελετίου καὶ π. Διονυσίου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

Μετά τὸν Ἑσπερινὸν ἡ Ἀδελφότης παρεκάθισεν εἰς τό προαύλιον τοῦ Ἐπιτροπικοῦ καὶ ἔλαβε τό κόλλυβον καὶ τό παξιμάδιον μετ' οἴνου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξεν ὡς λειτουργός εἰς τὸν Ναὸν τοῦτον, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Τυπικάρη Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου, τοῦ ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ ὡς ἄνω, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἀραβοφώνου Πρεσβυτέρου π. Γεωργίου Μπαράμκη ἐφημερίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ τοῦ π. Γιοῦσεφ Χόδαλη, ἐφημερίου ἐν Μπετζαλλα, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, συμπροσευχομένων ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καὶ Ρουμανίας, προσευχομένων δύο Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας Ἰωάννου καὶ Δαμασκηνοῦ, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα τῆς Προξένου κ. Χριστίνης Ζαχαριουδάκη, μελῶν τοῦ Προξενείου καὶ τῆς κας Ζωζωνάκη ἐκπροσώπου τῆς Ε.Ε. μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ πολλῶν πιστῶν ἐντοπίων καὶ προσκυνητῶν ἐκ διαφόρων χωρῶν.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι καὶ κληρικοὶ καὶ λαὸς συμπάλλοντες ἀνῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, λαμβάνοντες κατὰ τό ἔθος τό

ἀρτίδιον εὐλογίας ἐκ τῶν χειρῶν τῆς ἀρτοποιοῦ ἡγουμένης Σεραφείμας ἐν τῇ διαβάσει πρὸς τὴν αἵθουσαν τοῦ θρόνου.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καί τῶν ἄστρων μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τόν Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δέ τό ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καί κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τό ὄμμα, τό γράμμα ἀνέγνωκας, καί τόν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ κατ' ἀνατολὰς Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν Ἱερὰν μνήμην τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων καί ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Ἡ ἡγετική προσωπικότης τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου συνέβαλε ἀναμφιβόλως ἀποτελεσματικὰ εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καί τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὑπ' αὐτοῦ σύγκλησις τῆς ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 μ.Χ. Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῶν τριακοσίων δέκα καί ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων ἀποτελεῖ ὁρόσημον εἰς τὴν θεσμικὴν διοργάνωσιν τῆς ἐπὶ γῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ἐξαίρων τὴν πολιτικὴν καί θρησκευτικὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, τῆς ἀνασυγκροτήσεως δηλονότι τοῦ κράτους εἰς ἐνιαίαν Αὐτοκρατορίαν Ἀνατολῆς καί Δύσεως, χάρις εἰς τὴν παρασχεθεῖσαν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Χριστιανούς καί τὴν Ἐκκλησίαν λέγει: «...τοῖς χριστιανῶν πράγμασι τὰ Ρωμαίων συνηύξησε, καί συνεισηλθε τῇ ἐπιδημίᾳ Χριστοῦ τό κράτος».

Ὁ δέ ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας, διαλαλῶν τόν ἄρρηκτον σύνδεσμον τῆς εὐλαβείας τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους, λέγει: «Κωνσταντῖνον πιστοὶ σύν τῇ μητρί τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γάρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καί πεύκῃ καί κυπαρίσσω, τόν τρισύνθετον Σταυρόν κατενόησαν, δι' οὗ τό σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε, ... καί τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί...», «Πράξῃσι θεαίαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναόν Θεοῦ Ἑλένη, καί ναοὺς ἱερούς, αὐτῷ ἀνωκοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη Πάθη».

Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἀποδοχὴ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τόν ἐκχριστιανισμόν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ἐδημιούργησε τόν θαυμαστόν πολιτισμόν τῆς Ρωμηοσύνης, τῆς ὁποίας τό πνευματικόν μεγαλεῖον ἀπετυπώθη εἰς τοὺς λαοὺς καί τὰ ἔθνη τῆς Μεσογείου, ἀλλὰ καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν καί τό κέντρον αὐτῆς τὴν Ἀγίαν Πόλιν Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία φέρει τό ἀνεξίτηλον χάραγμα τῆς σφραγίδος αὐτοῦ.

Ἀψευδὴς μάρτυς τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων μετὰ τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων, τῆς Ἀγιοταφίτικῆς δηλονότι Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία διὰ μέσου τῶν αἰώνων διαφυλάσσει καὶ διακονεῖ τοὺς ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἀνεγερθέντας μεγαλοπρεπεῖς Ναοὺς, ὡς τὸν Ναὸν τῆς Γεννήσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Διό καὶ καθηκόντως καὶ ὀφειλετικῶς ἐτελέσαμεν Πατριαρχικὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐπωνύμῳ μοναστηριακῷ Ναῷ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, μεγάλων Βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, περιστοιχούμενοι ὑπὸ τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ ἔχοντες συμπροσευχομένους ἡμῖν τὰ πιστὰ μέλη τοῦ Χριστεπωνύμου ἡμῶν ποιμνίου, ὡς καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας εὐλαβεῖς προσκυνητάς.

Τῶν παναρίστων τούτων ἀνάκτων Κωνσταντίνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἑλένης τὴν σεβάσμιον μνήμην ἐορτίως ἐτιμήσαμεν, δεηθέντες αὐτῶν, ἵνα σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μὴ διαλίπωσιν ἱκετεύειν πρὸς Κύριον, ὡς παρρησίαν ἔχοντες ὑπὲρ ἡμῶν τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ ὑπὲρ εἰρήνης τῆς περιοχῆς ἡμῶν καὶ σύμπαντος κόσμου. Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθισεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, ὁ κ. Βλιώρας καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι τιμῆς ἕνεκεν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας